

Monumentális szobrok a városban

Dumitru Șerban
kiállítása

m21 Galéria, Pécs, 2018. május 20-ig

Arad és Pécs immár tízéves testvérvárosi együttműködésének keretén belül Pécsen is bemutatják Dumitru Șerban aradi szobrászművész monumentális alkotásait. A május 20-ig látható *Szobrok a városban* című tárlaton a művész mintegy 30 éves alkotói pályafutásának kiemelkedő darabjaiból közel 20 művet tár a nagyközönség elé a Zsolnay Kulturális Negyed m21 Galériájában. A román kulturális élet egyik legismertebb művészeként nyilvántartott szobrász Pécsen bemutatásra kerülő nagy volumenű alkotásait a világ több nagyvárosának közterein láthattuk már, például Németországban, Libanonban, Franciaországban vagy Egyiptomban.

A pécsi kiállítás nagy térfogatú és kiterjedésű, különböző méretű darabjai lakonikusan és finoman utalnak a város témáira. Constantin Prut kritikus meglátásában Șerban most bemutatott alkotásaival a szobrászat és ezen túl a művészet jelenkori társadalmi szerepét feszegeti, ugyanakkor a szobrászat régi, antropocentrikus eszményébe vetett töretlen bizalmát fejezi ki.

Fotó: Tóth László

Kiállítási enteriőrben **DUMITRU ȘERBAN** *Szent András háza* (2014, tölgy, 219×120×60 cm) és *Megalopolis I–III*. (2009, tölgy, egyenként 260×260×260 cm) című művei

Két és fél dimenzió

Matzon Ákos kiállítása

Márványterem, Thury-vár, Várpalota, 2018. április 19. – június 10.

Meanwhile in Painting

Eközben a festészetben

Budapest Galéria, Lajos utcai kiállítóter, 2018. május 11. – június 3.

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Kortárs Művészetelméleti és Kurátori Ismeretek mesterszakos hallgatóinak diplomaprojektje, a *Meanwhile in Painting* a kortárs magyar festészeti színtér aktuális kérdéseivel foglalkozik. Ennek egyik része a Budapest Galériában látható kiállítás, mely olyan Y generációs – úgynevezett „emerging” (feltörekvő) – festők és a festészet médiumára reflektáló művészek munkáit mutatja be, akiknek alkotói gyakorlatában meghatározó szerepet játszik a technológiai fejlődés, a hálózati kultúra terjedése és a poszt-digitális vizualitás. A projekt másik részét képező interjúsorozatot online tekinthetik majd meg az érdeklődők, a kiállítás dokumentációja és a hozzá kapcsolódó szövegek mellett.

Kiállító művészek: Batykó Róbert, Keresztesi Botond, Kristóf Gábor, Nemes Márton, Sági Gyula, Süveges Rita, Szinyova Gergő, Tivadar Andrea.

BATYKÓ RÓBERT: *Transform*, 2017

Matzon Ákos képzőművészeti alkotómunkáját a konstruktív szellemiség, a nonfiguratív képépítés gondolkörében végzi. Építész múltjának köszönhetően az építésre jellemző megközelítés, az építészeti szemlélet folyamatosan meghatározza pályáját: gondosan tervezi, előkészíti és építi műveit.

Egyértelműen kapcsolódik a magyar avantgárd hagyományokhoz, jellemző rá a kísérletező kedv, a kötött formákat felhasználó ökonómia és a belső alkotói függetlenség, szabadság. Ehhez a szemlélethez hozzátartozik a lényegre redukált formavilág, a minden tetszetőségtől mentes színvilág és a kis méretek esetében is érvényesülő monumentalitás.

Matzon művei szerkezetekről, vonalakról, anyagszerúségről, mértani formák rendezett konstruáltságáról szólnak. Feltette magának a kérdést, hogy mennyire érvényes önmagában az anyag, konstrukció, szerkesztettség, tiszta sík- és térbeli viszonylat? Életművében a kérdő hangsúly, a gondolat befejezetlensége vagy még inkább a kitarottság a lényeges mozzanat.

MATZON ÁKOS: *Penelope százszer*, nemesacél vázkeret, tükör, szinterezett fémrács, favevelő, függő elemek, 250×120×150 cm

A szó hazudik – a szem soha

Lengyel fotó és film
a két világháború
között

Lengyel Intézet, Platán Galéria,
2018. május 30-ig

A kiállítás a két világháború közti lengyel fotóművészet bonyolultságát és belső ellentmondásait mutatja be. A válogatott munkák között megtalálhatjuk a legfontosabb, fotográfiával és filmmel kísérletező lengyel avantgárd művészek, többek között Janusz Maria Brzeski, Kazimierz Podsadecki és Stefan Themerson műveit, valamint az akkori Lengyelország négy legfontosabb művészeti központjához, Varsóhoz, Poznańhoz, Lwówhoz és Wilnóhoz kötődő művészek Tadeusz Maciejko, Stefan Jasiński, Tadeusz Cyprian, Franciszek Groer, Krystyna Gorazdowska és Janina Mierzecka alkotásait. A fotókiállítás filmekkel egészül ki, amelyek közül különös figyelmet érdekel Witold Romer hosszú időre elfelejtett *Víz* című mozija. A film 1937-ben született a Romer által szervezett Lwówi Filmklub keretében, és 1938-ban bemutatásra került a budapesti Amatőr Filmklubok Nemzetközi Versenyén, ahol III. díjat és érmet nyert a szkeccsfilm kategóriában.

Szem- fény- vesztések

Orosz István és
Polgár Botond
kiállítása

KOGART Galéria, Tihany,
2018. április 22. – július 1.

A *Szem-fény-vesztés* kiállítóinak az alkotásai olyan idézetek, amelyek eredetükön túlmutatva újjáélethetők. A megidézett látható és láthatatlan elemek egymást feltételezve adják a műalkotás egészét. Orosz István klasszikus alapokra épít, de mindig egy nem várt fordulattal a grafika médiumának lehetőségeit feszegeti. Az optika mechanizmusaira mutat rá, mely leginkább az anamorfózis műfajának felélesztésében nyilvánul meg, egyfajta értelmezési háromszöget teremtve a mű kettősége és nézője között.

Polgár Botond alkotásai – közös kulturális emlékeinkből táplálkozva – az emlékezet folyamatait követi le: alakjai csak annyira tűnnek elő, amennyire fel tudjuk azokat idézni és már eleve egyfajta felfedezésre váró történettől terheltek.

A kiállítás darabjai a szubjektív emlékezet leképzései, amelyek soha nem létezett memóriafoszlányokra támaszkodnak. Pszeidotöredékek ezek, amelyek végigfuttatva a tekintetet az ismerős vonalak mentén, nekiütköztetik pillanatunkat a műveket meghatározó hiánynak.

Három lecke

Cséfalvay András
videói

Óbudai Társaskör Galéria,
2018. április 24. – május 27.

Keresztes lovagok, gyorsuló testek és kivédhetetlen kisbolygók... Hogyan csalódott Bouillon Godfréd, és hol is van a mennyei Jeruzsálem? A firenzei Galileo szintén bátorságát vesztette, és benn ragad a kísérletben. A piaci spekulációk maguk teremtik a saját bukásukat. A kérdés az, mennyi önrendelkezése van egy-egy égitestnek...

A kiállításon három videomunka látható egy olyan környezetben, amelyben optimális fény- és hangviszonyok között, nyugalomban lehet a tartalomra összpontosítani. Mindhárom videó egy narratív, metaforikusan értelmezhető történelemferdítés (eposz), melyekben a céltévesztésről és az elesettségről beszél a művész. A kiállítóterem másik végén egy kutatóasztalon lehet a szöveggönyvbe bepillantani és egyéb, a videókkal kapcsolatos anyagokban böngészni.

fotó: Kovács Dávid

A kiállítás bejárata,
Lengyel Intézet / Platán Galéria

OROSZ ISTVÁN: *Szembogár*, 2007,
tuszrajz, akvarell, 30×40 cm

CSÉFALVAY ANDRÁS: *Godefroy de
Bouillon*, videostill, 2018